

ОЛЬШЕВСЬКА Н.Ю., студент, НТУ «ХП», м. Харків

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Досліджуючи економічні перетворення у світовому масштабі, можна зробити висновок, що суспільство перебуває на тому етапі свого розвитку, коли більшість проблем вирішують на базі швидкої розробки та використання у виробництві нових технологічних і організаційних ідей, нової техніки або інакше - інновацій.

Термін «інновація» (з англ. - innovation) означає нове науково-технічне досягнення, нововведення як результат впровадження новизни, але в ХІХ ст. його використовували культурологи і воно означало «впровадження деяких елементів однієї культури в іншу».

Для успішного керування інноваційною діяльністю на підприємствах, необхідне ретельне вивчення інновацій. Насамперед необхідно уміти відрізнити інновації від несуттєвих видозмін у продуктах і технологічних процесах; незначних технічних або зовнішніх змін у продуктах, що залишають незмінними конструктивне виконання й здійснюючих не достатньо помітний вплив на параметри, властивості, вартість виробу, а також вхідних у нього матеріалів і компонентів; розширення номенклатури продукції за рахунок освоєння виробництва нових для даного підприємства, але уже

відомих на ринку продуктів, із метою задоволення поточного попиту і збільшення прибутків підприємства. Новизна інновацій повинна оцінюватись за технологічними параметрами, а також враховувати ринкові позиції. Враховуючи це можна класифікувати інновації таким чином. У залежності від технологічних параметрів інновації пропонується поділяти на: продуктові інновації, вони повинні включати застосування нових матеріалів, нові напівфабрикати і комплектуючі, одержання принципово нових продуктів: процесні інновації означають нові методи організації виробництва (нові технології). Процесні інновації можуть бути пов'язані зі створенням нових організаційних структур у складі підприємства. За типами новизни для ринку інновації діляться на: нові для галузі у світі; нові для галузі в країні; нові для даного підприємства (групи підприємств). За місцем в системі (на підприємстві) можна виділити: інновації на вході підприємства (зміни у виборі і використанні сировини, матеріали, машин і устаткування, інформації й ін.); інновації на виході підприємства (вироби, послуги, технології, інформація й ін.); інновації системної структури підприємства (управлінської, виробничої, технологічної). У залежності від глибини внесених змін виділяють інновації: радикальні (базові) - це інновації, які виникли на базі значних винаходів, які дали початок новим, раніше невідомим продуктам або процесам, що засновані на нових наукових принципах. Базові інновації потребують найбільших інвестицій, процес їхнього розроблення є тривалим, їх комерціалізація приводить до появи нових технологічних укладів; що покращують це ті, які мають нові функції за допомогою об'єднання складових частин радикальних інновацій новими засобами; модифікаційні (приватні) - це малі, але важливі удосконалення продуктів, процесів, сервісу.

На інноваційну діяльність підприємства впливають різноманітні чинники, які поділяють на внутрішні і зовнішні, які мають свої особливості прояву у кожній галузі національної економіки. Інновації, як результат інноваційної діяльності, з одного боку, повинні бути зорієнтовані на повніше задоволення запитів споживачів, а з іншого - на отримання конкретного економічного ефекту. Врахування на підприємстві різноманітних чинників дасть змогу підприємству підвищити конкурентоспроможність та отримати кращі результати інноваційної діяльності.